

fekt i opgørelsen af kriteriet. Ved at opgøre kriteriet som den højeste kriterieværdi i det senest opgjorte år eller tre år tidligere sikres, at kommunerne har et incitament til at fremme beskæftigelsen i kommunen, idet kommunen herved i en længere periode beholder udbyttet ved en beskæftigelsesfremgang.

Kriteriet antal 20-49 årige uden erhvervsfaglig uddannelse har tilsvarende udvist en statistisk sammenhæng med kommunale udgifter til førtidspension og udsatte grupper. Kriteriet kan således siges både at afspejle nogle arbejdsmarkedsmæssige udfordringer og mere generelt nogle socioøkonomiske strukturer i kommunen, som kan have betydning for kommunernes udgifter på det sociale område.

Kriteriet bestående af det sammenvejede antal af udlejede beboelseslejligheder og kollegielejligheder eksklusiv andelslejligheder er en revideret udgave af det kriterium, som indgår i den nuværende opgørelse af de kommunale udgiftsbehov med henblik på at afspejle kommunernes udgifter til boligstøtte. I den reviderede afgrænsning af kriteriet medregnes – modsat i den nuværende afgrænsning - ikke andelsboliger. Baggrunden herfor er, at beboere i andelsboliger ikke modtager boligsikring, samt at udgiften til boligydelse til personer i andelsboliger er af ganske begrænset betydning.

Herudover indgår en række nye kriterier:

Kriteriet antal diagnosticerede psykiatriske patienter, der i en periode på 10 år har været i kontakt med det psykiatriske sygehusvæsen indgår – opgjort på regionsniveau - i opgørelsen af regionernes udgiftsbehov på sundhedsområdet i tilknytning til opgørelsen af statens tilskud til finansiering af regionerne. Kriteriet har i Finansieringsudvalgets analyser udvist en statistisk sammenhæng med dels kommunale udgifter på sundhedsområdet og dels udgifter til udsatte grupper. Kriteriet kan siges både direkte at afspejle udgifter forbundet med psykisk syge og mere generelt at afspejle nogle socioøkonomiske strukturer, der kan have betydning for kommunernes udgifter på det sociale område.

Kriteriet antal familier i visse boligtyper erstatter de nuværende boligkriterier i udgiftsbehovsudligningen. Kriteriet opgøres som antallet af familier i almennyttige boliger, udlejningsboliger fra før 1920 eller med mangler samt beboede fritidshuse. Antallet af familier i almennyttige boliger og udlejningsboliger fra før 1920 eller med mangler har udvist en statistisk sammenhæng med kommunale udgifter på beskæftigelsesområdet og sundhedsområdet, mens antallet af beboede fritidshuse udviser en sammenhæng med udgifter på førtidspensionsområdet.

Kriteriet antal børn i familier med lav uddannelse erstatter det nuværende kriterium antal børn af enlige. Kriteriet har udvist en statistisk sammenhæng med kommunale udgifter til beskæftigelse og udsatte grupper og viser generelt en stærkere sammenhæng med kommunernes sociale udgifter end kriteriet børn af enlige. Herudover er kriteriet børn af enlige forbundet med incitamentsmæssige problemstillinger i forhold til kommunernes afdækning af socialt bedrageri.

Begge disse kriterier afspejler nogle generelle socioøkonomiske strukturer hos kommunernes indbyggere, som kan have betydning for kommunernes udgifter på det sociale område.

Kriteriet antallet af enlige over 65 år indgår i den nuværende opgørelse af amtskommunale udgiftsbehov. Kriteriet inkluderes i opgørelsen af de kommunale udgiftsbehov på baggrund af en vurderet sammenhæng med socioøkonomiske aspekter i kommunernes udgifter på ældreområdet. Af det aldersbetingende udgiftsbehov fremgår det, at de kommunale udgifter er stigende med befolkningens alder. Men det kan herudover påvises, at antallet af enlige ældre har betydning for kommunernes ældreudgift. Kriteriet antal enlige på 65 år og derover opfanger dermed en udgiftsbelastning, som ikke vil fremgå af de generelle aldersmæssige kriterier.

Kriteriet antal personer med lav indkomst opgøres som antal 18-65-årige i kommunen, som i det pågældende år og i mindst to ud af de foregående tre år havde en disponibel indkomst på mindre end 60 pct. af medianindkomsten på landsbasis samt en formue på under 10.000 kr. Kriteriet har i Finansieringsudvalgets analyser udvist en statistisk sammenhæng med kommunale udgifter på beskæftigelsesområdet og kan således siges at afspejle arbejdsmæssige og socioøkonomiske strukturer, som har betydning for kommunernes udfordringer på beskæftigelsesområdet.

Kriteriet antal handicappede uden for arbejdsstyrken opgøres som antallet af 20-59-årige uden for arbejdsstyrken, som inden for en femårig periode er diagnosticeret inden for sygehusvæsenet med en diagnose, som vil kunne medføre et fysisk eller psykisk handicap. Kriteriet repræsenterer derved alene et udsnit af antallet af handicappede i kommunerne, men kan afspejle generelle mellemkommunale forskelle i kommunernes udgiftsbehov i forhold til fysisk og psykisk handicappede.

I tilknytning til Finansieringsudvalgets arbejde har det ikke været muligt at finde officielle registreringer af personers handicapgrad, mens der findes en officiel registrering af stillede diagnoser i sygehusvæsenet. I opgørelsen af kriteriet tages udgangspunkt i en gruppe